

Arròs a banda

Ramon Barnils

Marx, i Jesús, i José Antonio. I Wojtilla

Les característiques polítiques d'un govern autoritari, el de Franco, havien atret lògicament un grapat d'intel·lectuals i universitaris (latinoamericans) que hi simpatitzaven; alguns, fins i tot, es beneficiaven de beques oficials i s'erigien en defensors del nebulós ideal falangista: poetes com Ernesto Cardenal i Pablo Antonio Cuadra professaven devoció a la figura immarcada de José Antonio, abans de convertir-se religiosament, com el primer, a l'ideal revolucionari i sucumbir a l'encís de líders carismàtics com Castro i Guevara.

Aquest és un fragment de les, d'altra banda, malaguanyades, memòries de Juan Goytisolo, suara publicades amb el títol *Coto vedado*.

Així, doncs, mossèn Ernesto Cardenal, sacerdot, poeta, marxista castrista, guevarista (però el Che Guevara va morir: un respecte) i ministre de la també malaguanyada revolució de Nicaragua, pot afegir a aquests títols el de filofalangista i jo-seantoniano. Perfectament coherent, i no sé com no se'ns havia acudit abans. D'aquests espècimens, n'han florit sempre i tothora, i en algunes èpoques i circumstàncies més que no pas en d'altres, en les nostres posem per cas.

Són els decidits a fer-nos el llit vulgues no vulgues, i a salvar-nos ni que

sigui a costa de la nostra vida, encara que els costi la seva: «de tanto que te quiero, te abonyego» es deia abans fent broma de llengua, i es dirà com si res en el futur si triomfa el també salvífic bilingüisme.

Entrats en un Sistema amb majúscula, ells estan salvats i els qui caiem en el seu radi d'acció, automàticament perduts. D'aquell primer Sistema poden passar tranquil·lament a qualsevol altre, i sense contradicció, perquè, per a ells, l'essència no rau en un o altre camp de pensament i de conviccions, sinó que rau en la majúscula: El Sistema. Essencials no són ni Marx ni Jesús, ni José Antonio, ni Castro, ni Guevara, ni el Socialisme, ni el Comunisme, ni l'Anarquisme, sinó la majúscula amb què ho escriuen: la veritat són ells, pensin el que pensin en cada moment, i per tant, tenen el dret de fer-nos-la conèixer, i, si a més, són altruistes, senten l'obligació de fer-nos-la creure.

En el millor, dic millor, d'aquests casos, que és el cas dels personatges d'aquesta mena entrats en el cinisme,

no els importa que es vegi que el que volen per damunt de tot és manarnos: el Poder, que sempre s'escriu amb majúscula, com a moll de l'os de qualsevol Sistema que s'escrigui amb majúscula.

José Antonio volia, els espanyols i els no espanyols, meitat monjos meitat soldats, reduint a espanyolada una constatació històrica: que Espanya, allò que diuen no saber què és, ha estat i és això: obra només de monjos i de soldats, no apta doncs ni per a relativistes ni per a ciutadans. Trenta anys després, el Cardenal jo-seantoniano d'aleshores no ha canviat ni un pèl: més capellà que el papa de Roma i soldat-ministre de l'ex-revolució i actual Sistema nicaragüenc.

El papa de Roma, el no menys sistemàtic Wojtilla, ha prohibit a Ernesto Cardenal de dir missa, posa límits a un capellà proveït de tots els ets i uts. O aquest papa no sap de què va la pel·lícula —com diu el pare Batllori, pot ser papa un aristòcrata o bé un pagès, però mai un obrer especialitzat— o hi ha un malentès entre germans.

Ja s'ho faran, és clar, però anotem amb satisfacció que de vegades sí, que llops amb llops es mosseguen i que de tant en tant es fa una esquerda al Sistema. Que ens faci profit.

Art Valencià Contemporani Col·lecció d'Obra Gràfica

Exposició de la primera entrega d'una sèrie d'estampacions originals (250 exemplars) amb dues obres de Josep Maria Yturralde. Durant 1985 apareixeran les de R. Armengol, C. Calvo, J. Morea i S. Sòria

ORLA

OBRA
GRAFICA

DÀVILA
LLIBRES/LIBROS/BOOKS/LIVRES

Libreria Dàvila

C. Pérez Pujol, 10. VALÈNCIA
25 febrer - 9 març